

अपराधशतमिति हिप्रसिद्धं वधार्हाणामन्येषामपिमया अपराधशतं क्षाम्यं हेपितृष्वसः ते पुत्रस्य तु संबंधवशात् सर्वथा क्षाम्यमेवेत्यर्थः ॥ २४ ॥ यः आद्वयते युद्धायेति शेषः ॥ २५ ॥ इति सभापर्वणि नैल
कंठीये भारत भावदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ कृष्णस्यैव विनिश्चय इत्यनेन कृष्णप्रेरितो यं प्रलपतोक्तं ॥ १ ॥ कालपरीतात्मा कालेन प्रसूतदेहः ॥ २ ॥ हरेस्तेजो
शस्यास्य शिशुपालस्य एष हरिस्तं स्वांशं आदातुं संहर्तुं ऐच्छत् पुनः शब्दो हिरण्यकशिपवाद्यपेक्षया ॥ ३ ॥ ४ ॥ समुमूर्षुः कृष्णं कोपयितुं मिथैव संक्रुद्धोऽपि स न उत्तरं उल्लुह्य तं वचनं उवाच ॥ ५ ॥ पुनस्तदेवाह

कृष्ण उवाच अपराधशतं क्षाम्यं मया त्वस्य पितृष्वसः ॥ पुत्रस्य ते वधार्हस्य मा त्वं शोके मनः कृथाः ॥ २४ ॥ भीष्म उवाच एवमेष नृपः पापः शिशुपालः
समंदधीः ॥ त्वां समाद्वयते वीरगोविंद वरदार्पितः ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि शिशुपालवधपर्वणि शिशुपालवृत्तांतकथने त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥
॥ ४३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ भीष्म उवाच नैषाचेदिपतेर्बुद्धिर्यया त्वाद्भयतेऽच्युतं ॥ नूनमेष जगद्भर्तुः कृष्णस्यैव विनिश्चयः ॥ १ ॥ कोहि मां भीमसेनाद्य
क्षितावर्हति पार्थिवः ॥ क्षेमं कालपरीतात्मा यथैष कुलपांसनः ॥ २ ॥ एष त्वस्य महाबाहुस्तेजो शश्वहरेर्ध्रुवं ॥ तमेव पुनरादातुमैच्छत्पृथुयशा हरिः ॥ ३ ॥ येनैष कुरु
शार्दूल शार्दूल इव चेदिराट् ॥ गर्जत्यतीव दुर्बुद्धिः सर्वानस्मान् चिंतयन् ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ततो न ममृषे चैद्यस्तद्भीष्मवचनं तदा ॥ उवाच चैनं संक्रु
द्धः पुनर्भीष्ममथोत्तरं ॥ ५ ॥ शिशुपाल उवाच द्विषतां नोस्तु भीष्मैष प्रभावः केशवस्य यः ॥ यस्य संस्तववक्ता त्वं बंदि वत्स ततोत्थितः ॥ ६ ॥ संस्तवे च मनो भीष्म
परेषां रमते यदि ॥ तदा संस्तौषिराज्ञस्त्वमिमं हित्वा जनार्दनं ॥ ७ ॥ दरदंस्तु हि बाल्हीकमिमं पार्थिवसत्तमं ॥ जायमानेन येनेयमभवद्धारितामही ॥ ८ ॥ वंगांगबि
षयाध्यक्षं सहस्राक्षसं बले ॥ स्तुहिकर्णमिमं भीष्ममहाचापविकर्षणं ॥ ९ ॥ यस्य मे कुंडले दिव्ये सहजे देवनिर्मिते ॥ कवचं च महाबाहो बालार्कसदृशप्रभं ॥ १० ॥
वासवप्रतिमो येन जरासंधो तिदुर्जयः ॥ विजितो बाहुयुद्धेन देहभेदं चलं भितः ॥ ११ ॥ द्रोणं द्रौणिं च साधुत्वं पिता पुत्रौ महारथौ ॥ स्तुहिस्तुत्यावुभौ भीष्मसततं
द्विजसत्तमौ ॥ १२ ॥ ययोरन्यतरो भीष्मसंक्रुद्धः स चराचरां ॥ इमां वसुमतीं कुर्यान्निःशेषामिति मे मतिः ॥ १३ ॥

द्विषतां न इति समानाधिकरणे षष्ठ्यौ केशवस्य यः प्रभावः स द्विषतां तं द्विषतामप्यस्माकमस्तु ॥ ६ ॥ एवं ईश्वरप्रभावं प्रार्थयन् मूलहेतुं द्वेषमाहेतुस्तवेन संस्तवे चेत्यादिना हित्वेति दधातेः रूपं जनार्दनं तद्वदिना धाय
तद्रूपत्वेन इतरान् राज्ञस्तुहीत्यर्थः निदापक्षे त्वजुरेवार्थः ॥ ७ ॥ जायमानेनेति पाठे दारितामीमेनमातुरं कात्पतताशिलेव येन महीविदारिता यजमानेनेति पाठे कृत्विग्भ्यो वित्सताभयं प्रापिता ब्राह्मणानामाधिपत्येव
लनिष्हायोगादिनिभावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥